

Finnmark fylkeskommune
Finnmárkku fylkkagielda

Politisk avdeling

Saksliste

Møte: Fylkesutvalget
Møtested: Vadsø, fylkeshuset - fylkestingsalen
Møtetid: 23. mars 2010 kl. 10.00
Sekretariat: Politisk avdeling

BEHANDLING AV UTVALGSSAKER:

- [10/13](#) 10/00056 GODKJENNING AV PROTOKOLLER
- [10/14](#) 10/00373 HØRINGSUTTALELSE - SAMETINGETS PLANVEILEDER FOR SIKRING AV NATURGRUNNLAGET FOR SAMISK KULTUR, NÆRINGSUTVIKLING OG SAMFUNNSLIV
- [10/15](#) 09/00610 HØRING - FORSLAG TIL NYE KRITERIER FOR FYLKESVIS FORDELING AV SPILLEMIDLER TIL IDRETTSANLEGG
- [10/16](#) 07/01574 FORSLAG TIL KANDIDATER - HOVEDSTYRET INNOVASJON NORGE.
VALG AV VARAMEDLEM - STIFTELSEN STABBURNSNES NATURHUS OG MUSEUM.

BEHANDLING AV UTVALGSSAKER

10/13 GODKJENNING AV PROTOKOLLER

Behandlinger

Fylkesutvalget - 23. mars 2010

Saksfremlegg: GODKJENNING AV PROTOKOLLER

1 (Hoveddokument) GODKJENNING AV PROTOKOLLER

Arkivsak: 10/00056

Ugradert

Arkivkode: 033

Saksbeh: Else M. Larsen

Saksgang

Møtedato

Saksnr.

Fylkesutvalget

23.3.2010

10/13

GODKJENNING AV PROTOKOLLER

FYLKESORDFØRERS INNSTILLING:

Følgende protokoller godkjennes:

- fylkesutvalgets protokoll fra telefon møte 26. januar 2010
- fylkesutvalgets protokoll fra 16. februar 2010

Merknad til fylkestingets protokoll 9.-10. desember 2009, FT-sak 09/54 Økonomiplan 2010-13: I vedtaket var det ikke tatt inn endringene som fulgte av vedtaket i FT-sak 09/52 Regional samferdselsplan for Finnmark 2010-13, pkt. 5, *Ifjordfjellet bygges ut i henhold til finansieringsalternativ 3*. Vedtaket var enstemmig og fylkesordfører tolker dette som en del av endringene til økonomiplanen som ble votert over og vedtatt. Fylkesordfører ber derfor om at økonomiplanen tar hensyn til de endringer dette medfører i investeringsprogrammet.

Vadsø, 19. februar 2010

Runar Sjøstad
fylkesordfører

Vedlagt følger:

- fylkesutvalgets protokoll fra telefon møte 26. januar 2010
- fylkesutvalgets protokoll fra 16. februar 2010

Protokollene anbefales godkjent.

Vadsø, 19. februar 2010

Tom Mikalsen
fylkesrådmann

VEDLEGG:

- protokoller

10/14 Høringsuttalelse - Sametingets planveileder for sikring av naturgrunnet for samisk kultur, næringsutvikling og samfunnsliv

Behandlinger

Fylkesutvalget - 23. mars 2010

Saksfremlegg: Høringsuttalelse - Sametingets planveileder for sikring av naturgrunnet for samisk kultur, næringsutvikling og samfunnsliv

1 (Hoveddokument) Høringsuttalelse - Sametingets planveileder for sikring av naturgrunnet for samisk kultur, næringsutvikling og samfunnsliv

Arkivsak: 10/00373

Ugradert

Arkivkode: 11

Saksbeh: Kaisa Banne

Saksgang

Fylkesutvalget

Møtedato

23.3.2010

Saksnr.

10/14

**HØRINGSUTTALELSE - SAMETINGETS PLANVEILEDER FOR SIKRING AV
NATURGRUNNET FOR SAMISK KULTUR, NÆRINGSUTVIKLING OG
SAMFUNNSLIV**

FYLKESORDFØRERS INNSTILLING:

Fylkesutvalget gir følgende innspill til veilederen:

- 1) Veilederen bør holde seg til begrepet næringsutøvelse og ikke næringsutvikling
- 2) Veilederen kan med en fordel ha en mer praktisk tilnærming
- 3) Veilederen må ta hensyn til at private interesser også kan fremme forslag til reguleringsplaner
- 4) MD må konsulteres om punkt 5.3 om spredt hyttebygging før planveilederen vedtas
- 5) Punkt 6.5 om reindrift bør konkretisere hvilke generelle politiske vurderinger sametinget eventuelt kan rette innsigelse mot

Vadsø, 8. mars 2010

Runar Sjøstad
fylkesordfører

BAKGRUNN

Sametinget har utarbeidet et forslag til en planveileder, "Sametingets planveileder for sikring av naturgrunnlaget for samisk kultur, næringsutvikling og samfunnsliv". Kommunale og regionale planer skal i følge ny plan- og bygningslov av 2009, sikre naturgrunnlaget for samisk kultur, næringsutøvelse og samfunnsliv (jf § 3.1). Den nye loven (jf §§5-4, 8-4) gir Sametinget rett til å fremme innsigelse mot kommunale planer. Sametinget kan også bringe regionale planer inn for departementet. Planveilederens hensikt er å veilede kommuner og fylkeskommuner i å ta hensyn til samisk kultur, næringsutøvelse og samfunnsliv. Veilederen er ikke et juridisk bindende dokument.

Forslag til en planveileder er utarbeidet av Sametinget, og skal behandles videre i løpet av våren i Sametingsrådet og Sametingets plenum. Fylkesrådmannen har deltatt på et samarbeidsmøte med Sametinget om saken i desember 2009. Sametinget sendte planveilederen på høring til fylkeskommunen den 14. januar 2010 med svarfrist 26. mars 2010.

BESKRIVELSE

Planveilederen består av fem deler som er innledning, selve planveilederen med et sett med veiledningspunkter (to sider), utdypende kommentarer (ti sider), et vedlegg om folkerettsgrunnlaget samt Sametingets retningslinjer for vurdering av samiske hensyn ved endret bruk av meachhi/utmark i Finnmark (finnmarksloven §4).

Veiledningspunkter (kapittel 2) innledes med et underkapittel om formål. Formålet er å legge til rette for at alle planstrategier, planer, konsekvensutredninger og vedtak etter plan- og bygningslovens plandel sikrer naturgrunnlaget for samisk kultur, næringsutøvelse og samfunnsliv. Veilederens geografisk virkeområde består av ca. 140 kommuner fra Finnmark til Møre og Romsdal.

Sentrale prinsipper som Sametinget ønsker å fremheve i all planlegging er (kap 4):

- b) Vurdere særskilte tiltak som kan bidra til å sikre naturgrunnlaget for samisk kultur, næringsutvikling og samfunnsliv
- c) Legge vesentlig vekt på hensynet til naturgrunnlaget for samisk kultur, næringsutvikling og samfunnsliv slik at det bevares eller fremmes gjennom planen og ikke trues.
- d) Vurdere hvorvidt de samlede effekter av tidligere og planlagt planer og tiltak innen bruksområdet gir tilstrekkelig mulighet til fortsatt bruk
- e) Legge tradisjonell kunnskap om og bruk av områder til grunn for utforming av planer
- f) Iverksette aktive tiltak for å sikre en reell medvirkning fra direkte berørte samiske interesser, herunder samiske barn
- g) Legge til rette for at samisktalende parter kan benytte samisk både skriftlig og muntlig

Planveilederen presenterer hensyn som skal tas i forhold til samisk kultur, næringsutvikling og samfunnsliv. Her er en skikkordmessig kortere presentasjon av disse:

- Vi skal opprettholde bosettingsmønster og lokalsamfunn (5.1)
- Barn skal i sine nærmiljø sikres arealer og anlegg som gir mulighet som samhandling med andre barn (5.2)
- Utbygging av hytter bør som hovedregel skje etter reguleringsplan, og være samlet (5.3)
- Lokalisering av spredt bolig, fritids- og næringsbebyggelse bør ta hensyn til generasjoners tilhørighet/bruk av bosted og landskap (5.4)
- Planer og tiltak skal ikke skjemme samiske kulturhistoriske steder (5.5)

- Sikre arealene til tradisjonelle fiskeplasser og gyteområder (6.1 og 6.2) og ikke lokalisere oppdrettsanlegg for torsk i gyteområder for vill torsk
- Planer skal i nødvendig utstrekning sikre dyrka og dyrkbar jord (6.3)
- Planer skal i nødvendig utstrekning sikre viktige arealer for jakt, fiske, vedhugst, sanking av bær og sennagress (6.4)
- Planer skal sikre arealene for en bærekraftig reindrift. Flytteleier må ikke stenges (6.5)

Denne listen er ikke uttømmende, men det er avgjørende at vesentlige samiske interesser ikke blir tilsidesatt. Punktene kan av Sametinget bli brukt som innsigelsesgrunnlag for arealplaner, reguleringsplaner og regionale planer.

Planveilederen fremmer i tillegg et forslag om at det kan vurderes kompensasjonsordninger ved skade, ulempe eller fortrengsel. Kompensasjon kan for eks. være i form av arbeidsplasser, språkstyrking, kompetanse- og kapasitetsbygging.

Planveilederen avsluttes med et kapittel om veilederens forhold til Sametingets retningslinjer for vurdering av samiske hensyn ved endret bruk av meahcci/utmark, jf. finnmarksloven § 4. En sier at i Finnmark er det finnmarkslovens §4 som legges til grunn for arealplanleggingen, men at denne planveilederen kan brukes i tillegg. Dette gjelder spesielt kommunale planstrategier og regionale planer, som ikke omtales i finnmarkslovens § 4.

VURDERING

Fylkesrådmannen er i hovedsak positiv til veilederen, og tror den kan bli svært nyttig i planprosessene til kommunene og fylkeskommunene. Siden fylkeskommunen er invitert til å komme med innspill, så ønsker fylkesrådmannen å foreslå noen små endringer.

Sametinget avgjør om det skal fremmes innsigelse på bakgrunn av at en plan får ”vesentlig betydning for samisk kultur eller næringsutøvelse” og hvordan innsigelsen skal begrunnes (jf § 5.4 i ny plan- og bygningslov). Fylkesrådmannen forventer at veilederen vil tydeliggjøre hva Sametinget mener er av vesentlig betydning for samisk kultur eller næringsutøvelse. Derfor er det uheldig at veilederen blander begrepene næringsutøvelse og næringsutvikling. Dette er to begreper som har svært ulik betydning. Siden plan- og bygningsloven utelukkende forholder seg til begrepet næringsutøvelse i forhold til Sametingets rett til innsigelse, foreslår fylkesrådmannen at veilederen gjør det samme.

Planveilederen er relativt teoretisk i sin tilnærming. Fylkesrådmannen mener at kommunene trenger tydelige og klare planveiledere. En mulighet er å utvikle Sametingets planveileder noe videre til å være mer en ”kokebok” i det å ta hensyn til samisk kultur, næringsutøvelse og samfunnsliv. En kokebok kunne da inneholde nærmest huskelister for kommuner, fylkeskommuner og private reguleringsplanaktører knyttet til de ulike fasene i planleggingen. Disse faser er:

- Forarbeid - vurdere om samiske interesser blir berørt
- Medvirkning i arbeidet i forbindelse oppstart/planprogram (hvem og hvordan)
- Medvirkning i planprosessen og i høringsfasen (hvem og hvordan)
- Sluttvurdering – om hvordan samiske interesser er i varetatt og vurdere om det er behovet for å anbefale kompenserende tiltak.

Sametinget skriver i punkt 3.2 i planveilederen at ”statlig, regional og kommunal planmyndighet” har ansvar for å legge planveilederen til grunn for planleggingen etter plan- og bygningslov. Mange reguleringsplaner fremmes i regi av private interesser. Fylkesrådmannen anmoder at det tas hensyn til dette i veilederen.

Fylkesrådmannen er enig i punkt 5.3 om at hyttebygging som hovedregel bør skje i hytteområder etter reguleringsplan der også aktuelle infrastrukturtiltak til slike hytteområder inngår i planen. Dette er også i tråd med regionale så vel som nasjonale interesser. Fylkesrådmannen vil påpeke i denne sammenheng at den nye plan- og bygningsloven presiserer at innsigelsesadgangen for Sametinget ikke gjelder for forhold som er like viktige og gjelder på samme måte for befolkningen generelt. For slike spørsmål er det andre organer som er rette innsigelsesmyndighet.

Fylkesrådmannen mener videre at punkt 5.4 konkurrerer med punkt 5.3. Det åpnes opp for at lokalisering og organisering av spredt bolig-, fritids- og næringsbebyggelse i kommuneplanens arealdel bør legge vekt på slektstilhørighet til og bruk av bosted og landskap. Fylkesrådmannen er usikker på om dette punktet er i tråd med lovverket, spesielt da det virker som om veilederen skiller på etnisk grunnlag, og vil derfor anbefale at Miljøverndepartementet konsulteres før veilederen blir endelig vedtatt.

Sametingets planveileder inneholder mange viktige og relevante prinsipper for å sikre naturgrunnet for samisk kultur, næringsutøvelse og samfunnsniv. Disse er listet opp i punktene a) – f) i kapittel 4, og angår hovedsakelig medvirkning i planarbeid og sikring av fortsatt bruk av arealer til samiske formål.

Den nye plan- og bygningsloven stiller store krav og forventninger til nettopp medvirkning i planarbeidet, og dette kommer til uttrykk i Sametingets planveileder. Det fylkesrådmannen likevel vil kommentere er forventningene i prinsippene i punktene e) og f) i kapittel 4. Disse angår ”Informert samtykke” og tilrettelegging for bruken av samisk språk i alle planfaser. Fylkesrådmannen mener at dette kan være krevende å få til i praksis. Fylkeskommunens erfaring er at reindriftsforvaltningen har lang praksis i å delta i arealplanarbeid i Finnmark, og at en har gode forutsetninger for å kartlegge de reindriftsaktører som blir mest berørt. Samme forutsigbarheten er ikke så klart til stede angående andre samiske hensyn, knyttet til for eks. samiske barns lekeplasser, lokale fiskeplasser eller sanking av sennagress.

En ideell situasjon er at de samiske interessene avklares tidligst mulig i forarbeidet og i forbindelse med utarbeiding av et forslag til et planprogram. Det er likevel slik at arealplan- og annet planarbeid ofte settes i gang uten nødvendig forarbeid, og det kan være vanskelig å få til god medvirkning. Samtidig er dette en fase som også kan bli undervurdert kostnadmessig i forbindelse med budsjetteringen.

En del av de hensynene som veilederen skisserer er allerede godt forankret i norske lover. Eksempelvis så må fylkeskommunen, som tildelingsmyndighet, følge tildelingsforskriften for oppdrettskonsensjoner. Punkt 6.1 er i henhold til tildelingsforskriften for andre arter (enn laks, ørret og regnbuørret), tilhørende akvakulturloven. En kan ikke lokalisere oppdrettsanlegg for torsk i gyteområder for villtorsk. Fylkesrådmannen stiller seg også litt undrende til at Sametingets planveileder har med punkt 6.5 om samisk reindrift. Dette er allerede ivaretatt i en egen grundig temaveileder for reindrift, utarbeidet av Miljøverndepartementet og utgitt i september 2009. Planveilederen bør i så fall støtte seg til denne.

I den utdypende kommentaren til punkt 6.5 står det videre at Sametinget har et helhetlig ansvar for å sikre grunnlaget for en bærekraftig reindrift. Fylkesrådmannen er ikke helt enig i denne

påstanden. For reindriftsfaglige spørsmål er det områdestyrene for de enkelte reinbeitestyrene som i henhold til instruks gitt av Landbruks- og matdepartementet skal være innsigelsesmyndighet i saker etter plan- og bygningsloven. Områdestyrene er riktig organ til å gi næringsmessige vurderinger, og Sametinget kan uttale seg om mer generelle politiske vurderinger. Fylkesrådmannen savner en konkretisering av hvilke generelle politiske vurderinger som Sametinget eventuelt kan komme til å rette innsigelse mot knytta til reindrift.

Finnmark fylkeskommune vil i samarbeid med Fylkesmannen i Finnmark i løpet av året 2010 organisere veiledning av kommuner i plan- og bygningslov. I denne forbindelse vil fylkeskommunen samarbeide med Sametinget for å gi informasjon om samiske hensyn i planlegging.

FYLKESRÅDMANNENS KONKLUSJON

Fylkesrådmannen foreslår at fylkesutvalget gir følgende innspill til veilederen:

- 1) Veilederen bør holde seg til begrepet næringsutøvelse og ikke næringsutvikling
- 2) Veilederen kan med en fordel ha en mer praktisk tilnærming
- 3) Veilederen må ta hensyn til at private interesser også kan fremme forslag til reguleringsplaner
- 4) MD må konsulteres om punkt 5.3 om spredt hyttebygging før planveilederen vedtas
- 5) Punkt 6.5 om reindrift bør konkretisere hvilke generelle politiske vurderinger sametinget eventuelt kan rette innsigelse mot

Vadsø, 26. februar 2010

Tom Mikalsen
fylkesrådmann

Outi Torvinen

Vedlegg:

1: Høring – Forslag til Sametingets planveileder for sikring av naturgrunnet for samisk kultur, næringsutvikling og samfunnsliv

2: Høringsnotat 14.01.10

10/15 Høring - Forslag til nye kriterier for fylkesvis fordeling av spillemidler til idrettsanlegg
Behandlinger

Fylkesutvalget - 23. mars 2010

Saksfremlegg: Høring - Forslag til nye kriterier for fylkesvis fordeling av spillemidler til idrettsanlegg

1 (Hoveddokument) Høring - Forslag til nye kriterier for fylkesvis fordeling av spillemidler til idrettsanlegg

Arkivsak: 09/00610

Ugradert

Arkivkode: _

Saksbeh: Tom Johansen

Saksgang
Fylkesutvalget

Møtedato
23.3.2010

Saksnr.
10/15

HØRING - FORSLAG TIL NYE KRITERIER FOR FYLKESVIS FORDELING AV SPILLEMIDLER TIL IDRETTSANLEGG

FYLKESORDFØRERENS INNSTILLING:

1. Finnmark tildeles i dag et for lavt tilskudd til idrettsanlegg og anlegg for fysisk aktivitet i forhold til behovet. Konklusjonene fra kriteriegruppa vil gi en ytterligere forverret situasjon.
2. Finnmark er Norges største fylke i utstrekning med det laveste folketallet. Dagens system med vektning av anleggsdekking per innbygger uten korrigerende for areal og faktisk tilgjengelighet gir store skjevheter. Det er ikke god anleggsdekking i Finnmark i dag.
3. Finnmark har store utfordringer knyttet til folkehelse. En reduksjon i tilskudd til anleggsutvikling i fylket vil gi oss enda færre virkemidler i arbeidet med bedring av folkehelse. Det fremstår som et paradoks at man samtidig kan prioritere betydelige midler til anleggsutvikling i pressområder.
4. Et bortfall av 25 % tillegg på søknadsbeløpet vil få betydelige negative konsekvenser for bygging og rehabilitering av idrettsanlegg i Finnmark. Fylket består for det meste av små kommuner med stram økonomi hvor bortfallet av tillegget vil gjøre det enda vanskeligere å opprettholde et bredt anleggstilbud på linje med resten av landet. Det er dokumentert at det dyrere å bygge i Finnmark enn i andre fylker. Finnmark fylkeskommune har ikke erfaring med at denne ordningen er vanskelig å håndtere eller administrere. 25 % tillegget må opprettholdes som i dag.
5. Hvis nåværende ordning med 25 % tillegg ikke videreføres, må det som et minimum være en ordning for idrettslag. Det må også utformes en egen overgangsordning for søkere som har søkt om tilskudd der tillegget ligger inne som en del av finansieringen.

6. Finnmark fylkeskommune mener at Kulturdepartementet ikke har tatt innover seg Stortingets intensjoner knyttet til forvaltningsreformen innen dette området. Det er ikke fremmet forslag til delegering av oppgaver eller ansvar i forvaltningen av tilskudd til idrettsanlegg og anlegg for fysisk aktivitet.

Vadsø, 8. mars 2010

Runar Sjøstad
fylkesordfører

BAKGRUNN

Kulturdepartementet har fått utarbeidet en rapport vedrørende kriteriene for fylkesvis fordeling av spillemidler til idrettsanlegg. Rapporten er sendt på høring. Saken fremmes for å behandle Finnmark fylkeskommunes høringsuttalelse.

Med bakgrunn i høringsfristen 15. mars legges saken fram for fylkesutvalget. Finnmark fylkeskommune har fått utsatt høringsfrist til 25. mars.

BESKRIVELSE

Bakgrunnen for rapporten er forankret i Ot.prp. nr. 10 (2008-2009) Om lov om endringer i forvaltningslovgivningen mv. Kulturdepartementet (KUD) varslet i den forbindelse en gjennomgang av dagens kriterier for fordeling av spillemidler til idrettsanlegg.

Kriteriegruppa ble nedsatt i februar 2009. Gruppa har bestått av representanter for fylkeskommunene, KS, idretten og kulturdepartementet.

Mandatet for kriteriegruppa har vært å vurdere:

- hvordan kriteriene har virket på fordelingen mellom fylkene
- om det har ført til bedre anleggsfordeling i pressområdene
- om vekting av kriteriene bør endres
- om eventuelle andre kriterier skal benyttes

Dagens kriterier har vært i bruk siden 2001 og bygger på tre forhold:

1) Godkjent søknadssum vektet med 50 %:

Departementet har i spillemiddelbestemmelsene fastsatt regler for beregning av størrelse på tilskudd. Den generelle tilskuddssatsen, som gjelder for de fleste ordinære idrettsanlegg, beregnes som en tredjedel av godkjent kostnad, men maksimalt kr 700 000 for den enkelte enhet. For en del større og mer kostnadskrevende anlegg er det fastsatt særskilte maksimale tilskuddsbeløp.

2) Antall innbyggere vektet med 25 %:

Bakgrunnen for å bruke antall innbyggere som kriterium er at tilskuddsordningen skal ha en utjevne effekt i forhold til å legge til rette for aktivitet for alle innbyggere. Gjennom å benytte dette kriteriet skal det sikres en tildeling til hvert enkelt fylke uavhengig av søknadssum.

3) Anleggsfordeling vektet med 25 %:

Kriteriet bygger på opptelling av antall eksisterende idrettsanlegg i fylket. Bakgrunnen for å bruke antall eksisterende anlegg som kriterium er at ordningen skal virke utjevne, og at tilgangen til idrettsanlegg skal være mest mulig lik i alle fylker.

Kriteriet er innrettet slik at fylker med relativt få anlegg vil oppnå en faktor for anleggsfordeling som tilsier økt tildeling i forhold til fylker som har mange eksisterende

anlegg.

I tillegg til de tre kriterier for tildeling av spillemidler, har søkere i Troms og Finnmark kunnet søke om et tillegg på 25 % av ordinært tilskudd. Denne ordningen gjør at den årlige totale søknadssum på spillemidler til idrettsanlegg fra Troms og Finnmark har et ekstra volum i kroner på 25 % i forhold til resten av landet.

Kriteriegruppa anbefaler at følgende kriterier og vekting av disse legges til grunn for framtidige fylkesvise fordelinger av spillemidler til ordinære idrettsanlegg:

- Godkjent søknadssum, vektes 50 %
- Antall innbyggere 6 – 19 år, vektes 25 %
- Anleggsfordeling, beregnet etter ny modell, vektes 25 %

Det er gjort beregninger for spillemiddelpotten til Finnmark for 2008 etter dagens modell og etter kriteriegruppas nye modell. Tilskudd til idrettsanlegg til Finnmark for 2008 var på kr. 18.949.000,-. I henhold til den nye foreslåtte modellen vil Finnmark fått tildelt kr. 833.000,- mindre. Siden utregningen for Finnmark er gjort med 25 % tillegget inne, innebærer dette at reduksjonen ville vært høyere hvis tillegget tas bort. På denne bakgrunn kan en forvente en reduksjon av tilskuddet på ca 1 mill kroner årlig for Finnmark hvis man følger anbefalingene fra kriteriegruppa.

Kriteriegruppa anbefaler at ordningen med særskilte tilskuddssatser for kommunene i Namdalen, Nordland, Troms og Finnmark, og for kommuner med færre enn 2000 innbyggere, avvikles.

Kriteriegruppa går inn for å fjerne 25 % tillegget for Troms og Finnmark med følgende begrunnelse:

- Inntektssystemet og Kommunal- og regionaldepartementets regionalpolitiske overføringer må være hovedverktøyet for regjeringens politikk for distriktene og fordeling av inntekter mellom kommunene.
- Anleggsfordelingen i de aktuelle fylkene er ikke dårligere enn i resten av landet.
- Det er ikke grunnlag for å anta at kostnadene knyttet til etablering av idrettsanlegg er høyere i de aktuelle områdene enn i resten av landet.
- Tilskuddssatsene er en kompliserende faktor i forvaltningen av systemet.
- Kommunal økonomi er omtalt over, og er ivaretatt gjennom andre overføringer.

I tillegg til den ordinære spillemiddelordningen som fylkeskommunene forvalter på totalt rundt 600 mill kroner, har befolkningstette områder kommet inn under en ekstraordinær tilskuddsform kalt "Anleggspolitisk program". Programmet er rettet mot store kommuner med vesentlig økning i folketall og er dermed innrettet mer spesifikt mot pressområder enn den generelle tilskuddsordningen. I Anleggspolitisk program 2003 – 2006 ble det disponert 234 mill. kroner. Basert på erfaringer videreførte man det anleggspolitiske programmet i perioden 2007 – 2010 med en avsetning på 250 mill. kroner over fire år. Midler gjennom programmet er i hovedsak tildelt i tillegg til de ordinære tilskuddene og rettet mot anlegg med stort brukspotensiale, (eksempelvis

flerbrukshaller og kunstgressbaner). Forholdsvis høye tilskudd og sikker tilgang på midler har medvirket til at en rekke anlegg er blitt realisert med tilskudd fra programmet.

Riksrevisjonen har gjort en undersøkelse om resultatoppnåelsen for tilskuddsordningen til idrettsanlegg samt om styringen og oppfølgingen av tilskuddsmidlene er tilstrekkelig. Riksrevisjonen peker på at tilskuddsordningen favoriserer kommuner med høye frie inntekter, ved at disse mottar en uforholdsmessig stor del av spillemidlene. Det kan være nærliggende å anta at dette har sin årsak i at det i disse kommunene kan være lettere å fremme søknader enn i kommuner med svak økonomi. Riksrevisjonen peker også på ulikheter i tilgangen til idrettsanlegg, særlig når det gjelder svømmehaller. Dette kobles mot svømmeopplæring i skolen, og at ikke alle kommuner kan tilby barn svømmeopplæring som forutsatt. Riksrevisjonen konstaterer at Stortingets mål om at folk skal ha en forholdsmessig lik tilgang til idrettsanlegg uavhengig av bosted, ikke er nådd.

Finnmark har de siste fem årene hatt en årlig godkjent søknadssum på spillemidler som har ligget mellom 80 og 90 mill kroner. Imidlertid har den årlige tildelingen fra staten ligget på mellom 17 og 19 mill kroner. Finnmark fylkeskommune har prioritert flerbrukshaller og svømmebasseng i de to siste planperiodene og på den måten fulgt opp intensjonen å prioritere anlegg som favner over flest brukergrupper og alderstrinn. Dette har samtidig resultert i en ventetid på tilskudd, fra 3 – 6 år for kommuner og idrettslag som ønsker å bygge og rehabilitere mindre idrettsanlegg.

INNKOMNE UTTALELSER

Vedlagt følger Finnmark idrettskrets sin høringssuttalelse.

VURDERING

Fylkesrådmannen mener at forslaget til nye kriterier for tildeling av tilskudd til idrettsanlegg og anlegg for fysisk aktivitet slår svært uheldig ut for Finnmark sin del.

Allerede i dag får Finnmark tildelt en liten andel av det totale behovet for anlegg i fylket. Slik fylkesrådmannen ser det, er det spesielt kriteriene ”antall innbyggere” og ”anleggsfordeling” som gjør at Finnmark kommer dårlig ut i tildelingsprosent.

Kriteriet antall innbyggere slår svært negativt ut for Finnmark da anleggsmassen ikke ses i forhold til tilgangen til anleggene. Det er i realiteten mange ganger ikke praktisk mulig å få til sambruk av idrettsanlegg kommuner imellom. Avstandene til nabokommunene er så stor at det ikke er mulig å benytte seg av anleggene uten for store kostnader knyttet til tid og transport. Siden kriteriet anleggsfordeling ikke omfatter faktisk tilgang til anleggene virker det som om hele befolkningen i Finnmark har god anleggsdekning. Noe som ikke medfører riktighet.

Siden Finnmark har en relativt gammel befolkning, vil forslaget om at kriteriet ”antall innbyggere” kun gjelder befolkningsgruppa 6 – 19 år også slå negativt ut for Finnmark.

I spillemiddelbestemmelsene står det at ”*Staten har som mål å bidra til bygging og rehabilitering av infrastruktur, slik at flest mulig kan drive idrett og fysisk aktivitet*”. Riksrevisjonens konklusjoner om at målet om lik tilgang til idrettsanlegg uavhengig av bosted ikke er nådd, viser at dagens ordning ikke fungerer etter hensikten. Fylkesrådmannen mener at forslaget fra kriteriegruppa vil gi enda større ulikheter i tilgang på idrettsanlegg.

Fylkesrådmannen antar at det er velkjent faktum at Finnmark er Norges største fylke i utstrekning med det laveste folketallet. Finnmark vil derfor alltid toppe all statistikk som viser utgifter pr innbygger. Det blir helt galt å bruke anleggsdekning i hvert fylke som en målestokk på hvilke fylker som kommer økonomisk best ut av spillemiddelordningen.

Fylkesrådmannen frykter at de nye prinsippene for tildeling vil få som konsekvens at kommuner og idrettslag vegrer seg enda mer for å gå i gang med bygge- og rehabiliteringsprosjekter. Det er svært uheldig med tanke på utvikling av topp- og breddeidretten i fylket samt behovet for enkel tilrettelegging for fysisk aktivitet for hele befolkningen. Det siste er spesielt viktig med tanke på folkehelseutfordringene i Finnmark.

Finnmark har som kjent store utfordringer knyttet til høg dødelighet, overvekt og inaktivitet. En reduksjon i tilskudd til anleggsutvikling vil gi oss enda færre virkemidler i arbeidet med bedring av folkehelse. Det fremstår som et paradoks at man har satt av betydelige midler til utvikling av anlegg i pressområder samtidig som det nå utvikles kriterier som medfører at fylker som Finnmark med store folkehelseutfordringer kommer dårligere ut.

Vi har nå 10 års erfaring med tilskuddssatser med 25 % tillegg for Troms og Finnmark. Slik fylkesrådmannen ser det, er det enkelt for kommuner og idrettslag å beregne ekstratilskuddet i søknadene. For fylkekommunen er det også svært enkelt å forholde seg til dette. Det er også vanskelig å se at tillegget er en betydelig kompliserende faktor for staten når spillemiddelpotten til fylkene skal fordeles.

Til dette punktet bør det bemerkes at inntekstsystemet ikke er utformet med tanke på en særskilt satsing på idretten i fylkene, og det er nettopp på denne bakgrunn det er spesielt viktig for Finnmark å få beholde 25 % tillegget også i fremtiden. Små kommuner er spesielt avhengig av inntekstsystemet, og det gjør at stort sett alle Finnmarkskommuner sliter med å kunne tilby innbyggerne samme varierte tilbud innenfor idrett og fysisk aktivitet som større kommuner kan gjøre.

I følge nettsiden til www.byggfakta.no fremkommer det for 4. kvartal 2009 at Finnmark ligger godt over landsgjennomsnittet for byggekostnader når det gjelder gjennomsnittlig pris per kvadratmeter. I følge Byggfakta er Finnmark femte dyreste byggefylke i landet. Det betyr at argumentet med at det ikke er dyrere å bygge i Finnmark ikke holder.

Hvis tillegget skulle tas bort slik som kriteriegruppa anbefaler, vil en måtte regne med at antall spillemiddelsøknader i Finnmark vil gå ned.

Fylkesrådmannen finner det meget spesielt at denne saken er Kulturdepartementets innspill hva angår forvaltningsreformen. Det foreligger ingen forslag til delegering av oppgaver eller ansvar innen dette fagfelt. Kulturdepartementet har ikke tatt Stortingets signaler om reelle endringer innenfor kultur- og idrettsområdet til etterretning.

KONKLUSJON

Fylkesrådmannen velger å konkludere på følgende måte:

7. Finnmark tildeles i dag et for lavt tilskudd til idrettsanlegg og anlegg for fysisk aktivitet i forhold til behovet. Konklusjonene fra kriteriegruppa vil gi en ytterligere forverret situasjon.

8. Finnmark er Norges største fylke i utstrekning med det laveste folketallet. Dagens system med vektning av anleggsdekking per innbygger uten korrigerer for areal og faktisk tilgjengelighet gir store skjevheter. Det er ikke god anleggsdekking i Finnmark i dag.
9. Finnmark har store utfordringer knyttet til folkehelse. En reduksjon i tilskudd til anleggsutvikling i fylket vil gi oss enda færre virkemidler i arbeidet med bedring av folkehelse. Det fremstår som et paradoks at man samtidig kan prioritere betydelige midler til anleggsutvikling i pressområder.
10. Et bortfall av 25 % tillegg på søknadsbeløpet vil få betydelige negative konsekvenser for bygging og rehabilitering av idrettsanlegg i Finnmark. Fylket består for det meste av små kommuner med stram økonomi hvor bortfallet av tillegget vil gjøre det enda vanskeligere å opprettholde et bredt anleggstilbud på linje med resten av landet. Det er dokumentert at det dyrere å bygge i Finnmark enn i andre fylker. Finnmark fylkeskommune har ikke erfaring med at denne ordningen er vanskelig å håndtere eller administrere. 25 % tillegget må opprettholdes som i dag.
11. Hvis nåværende ordning med 25 % tillegg ikke videreføres, må det som et minimum være en ordning for idrettslag. Det må også utformes en egen overgangsordning for søkere som har søkt om tilskudd der tillegget ligger inne som en del av finansieringen.
12. Finnmark fylkeskommune mener at Kulturdepartementet ikke har tatt innover seg Stortingets intensjoner knyttet til forvaltningsreformen innen dette området. Det er ikke fremmet forslag til delegering av oppgaver eller ansvar i forvaltningen av tilskudd til idrettsanlegg og anlegg for fysisk aktivitet.

Vadsø 3. mars 2010

Tom Mikalsen
fylkesrådmann

Tore Gundersen

VEDLEGG

- Høringsrapport
- Uttalelse fra Finnmark idrettskrets på høringsdokumentet

10/16 FORSLAG TIL KANDIDATER - HOVEDSTYRET INNOVASJON NORGE.
VALG AV VAMEDLEM - STIFTELSEN STABBURNSNES NATURHUS OG MUSEUM.
Behandlinger

Fylkesutvalget - 23. mars 2010

Saksfremlegg: FORSLAG TIL KANDIDATER - HOVEDSTYRET INNOVASJON NORGE.
VALG AV VAMEDLEM - STIFTELSEN STABBURNSNES NATURHUS OG MUSEUM.
1 (Hoveddokument) FORSLAG TIL KANDIDATER - HOVEDSTYRET INNOVASJON
NORGE.

VALG AV VAMEDLEM - STIFTELSEN STABBURNSNES NATURHUS OG MUSEUM.

Arkivsak: 07/01574

Ugradert

Arkivkode: 013

Saksbeh: Øystein Ruud

Saksgang	Møtedato	Saksnr.
Fylkesutvalget	23.3.2010	10/16

VALGSAKER:

**FORSLAG TIL KANDIDATER - HOVEDSTYRET INNOVASJON NORGE.
VALG AV VAMEDLEM - STIFTELSEN STABBURNSNES NATURHUS OG
MUSEUM.**

FYLKESORDFØRERS INNSTILLING:

1. Fremme forslag på minst to kandidater, en av hvert kjønn, med varamedlemmer, til hovedstyret i Innovasjon Norge
2. Valg av varamedlem til stiftelsen Stabburnsnes Naturhus og Museum

Navn på kandidater fremmes på møtet.

Vadsø, 8. mars 2010

Runar Sjøstad
fylkesordfører

BAKGRUNN

Fylkeskommunen skal foreslå kandidater til hovedstyret i Innovasjon Norge.

Styret i stiftelsen Stabbursnes Naturhus og Museum har et styremedlem med vara valgt av Finnmark fylkeskommune. Varamedlemmet har flyttet og det bør foretas suppleringsvalg.

Fylkesutvalget er iht. Finnmark fylkeskommunes reglement del I pkt. 7 tildelt fullmakt til å foreta valg til utvalg, styrer og råd hvor det ikke er lov- eller reglementsbestemt at fylkestinget skal foreta valg. Sakene kan derfor behandles av fylkesutvalget.

Forslag til kandidater – hovedstyret Innovasjon Norge

Med forvaltningsreformen har fylkeskommunene kommet inn med 49 % eierskap i Innovasjon Norge (IN).

Fylkeskommunen har tidligere gitt forslag til kandidater til det regionale styret. Nåværende regionalt styre har funksjonstid frem til 31.12.2009, men hovedstyret har besluttet at oppnevningstiden prolongeres inntil nye styrer kan oppnevnes etter de strukturer som vil følge av eierreformen.

Så langt fylkerådmannen kjenner til er det ikke lagt direkte føringer på valg av kandidater til hovedstyret eller de regionale styrene. I dokumentasjonen for IN, retningslinjene for valgkomiteèn er følgende fastlagt:

”Valgkomiteen skal i sitt arbeid bl.a.:

Valgkomiteen skal i sitt arbeid etterstrebe en sammensetning av Innovasjon Norges hovedstyre som gjenspeiler selskapets arbeid innenfor næringsutvikling, innovasjon, internasjonalisering og profilering, og som ivaretar en hensiktsmessig geografisk fordeling. Styrene bør i tillegg inneha god kunnskap om regionalt næringslivs muligheter og utfordringer. Aksjelovens bestemmelser om representasjon av begge kjønn i styrer skal følges, jf. Aksjelovens § 20-6. Selskapets administrerende direktør kan ikke være medlem av styret.”

I utkast til retningslinjer for valgkomiteèn – valg av hovedstyre (utkast september 2009) står følgende:

”Fylkeskommunene foreslår et nytt kulepunkt:

• Fylkeskommunene skal foreslå to kandidater hver, en av hvert kjønn. Fire av fylkeskommunenes kandidater skal inngå i valgkomiteens innstilling. Fylkeskommunene mener valgkomiteen skal pålegges å velge minimum fire blant de kandidater fylkeskommunene foreslår. NHD mener dette vil legge en unødvendig begrensning på valgkomiteens arbeid og mener at det må være opp til valgkomiteen, hvor også fylkeskommunene har sin representant, å finne den beste styresammensetningen. CV eller en annen form for kortfattet presentasjon av foreslåtte kandidater legges frem sammen med komiteens innstilling.”

Lov om Innovasjon Norge § 14 har bestemmelser om hovedstyrets sammensetning:

Selskapet skal ha et hovedstyre på minst seks medlemmer.

Ved behandling av administrative saker suppleres hovedstyret med ytterligere to styremedlemmer som velges av og blant de ansatte.

Hovedstyret kan ha varamedlemmer.

Hovedstyret oppnevnes av foretaksmøtet med unntak av de ansattes valgte styremedlemmer.

Hovedstyret skal ha en leder og nestleder som velges av foretaksmøtet.

Eierne kan i foretaksmøtet oppnevne en valgkomité som fremmer forslag i forbindelse med hovedstyrevalg.

Selskapet skal ha regionale styrer på maksimum åtte medlemmer.

Reglene i aksjeloven [§ 20-6](#) om representasjon av begge kjønn i styrene gjelder tilsvarende.

Administrerende direktør kan ikke være medlem av styrene.

Vedlagt følger oversikt over medlemmer i hovedstyret for perioden 2006-2010.

Valg av varamedlem Stabbursnes Naturhus og Museum

Stiftelsen har som formål å informere om Porsangers og Finnmarks naturkvaliteter og kulturhistorie, å fremme miljøvern og kulturminnevern, og utnyttelse av dette i reiselivssammenheng. Stiftelsens styre består av styremedlem med personlig varamedlem oppnevnt av følgende:

- to fra Porsanger kommune
- ett fra Porsanger Historie- og Museumslag
- ett fra Arctic Active
- ett fra Fylkesmannen i Finnmark
- ett fra Finnmark fylkeskommune.

For Finnmark fylkeskommune er Bjørg Masternes styremedlem med Ronny Wilhelmsen som personlig varamedlem. Ronny Wilhelmsen har flyttet og stiftelsen oppfordrer fylkeskommunen til å foreta suppleringsvalg. Fylkesutvalget står fritt til valg av medlem. På forespørsel har stiftelsen selv foreslått Margit Mathisen fra Østerbotn i Porsanger.

FYLKESRÅDMANNENS KONKLUSJON

Fylkesutvalget bes om å foreta følgende valg:

1. Fremme forslag på minst to kandidater, en av hvert kjønn, med varamedlemmer, til hovedstyret i Innovasjon Norge
2. Valg av varamedlem til stiftelsen Stabbursnes Naturhus og Museum

Vadsø, 4. mars 2010

Tom Mikalsen
fylkesrådmann

Øystein Ruud
fylkesadvokat

VEDLEGG:

- Hovedstyret i Innovasjon Norge for perioden 2006-2010.